

sættes paa 6 Maaneders Opsigelse, med $\frac{3}{4}$ pCt., havde tilbudt at yde $\frac{1}{4}$ pCt. i Rente af de Beløb, som Bankerne fik bundet i Nationalbanken gennem Likviditetsreglernes Skærpelse. Som Svar paa en Forespørgsel fra *Henning Hasle* (K. F.) udtalte Ministeren, at der ikke var truffet nogen Aftale med *Sparekasserne* denne Sag vedrørende. Ministeren følte sig imidlertid overbevist om, at Sparekasserne i deres Dispositioner vilde følge den Pengepolitik, som Lovens Bestemmelser er Udtryk for, og rette sig efter de Henstillinger, som Forholdenes Udvikling muligvis kan give Anledning til.

Imod Lovforslaget udtalte kun *Jens Thomsen* (B.) og *Aage Henriksen* (N.A.) sig. Medens *Jens Thomsen* gjorde gældende, at Loven vilde holde Renten oppe og derigennem virke varefordyrende, mente *Aage Henriksen*, at man i Stedet for de af Regeringen foreslaaede Foranstaltninger burde indføre et Investeringskontor og udvide Priskontrollen til ogsaa at omfatte Kapitalanlæg, saa at der f. Eks. kunde sættes en Stopper for Prisstigningen for faste Ejendomme i By og paa Land. Lovforslaget vedtoges med 86 Stemmer mod 4.

I *Landstinget* understregede *Martin Sørensen* (*Peterslund*) (R. V.) stærkt Nødvendigheden af, at Lovens Bestemmelser kan fraviges, særlig under Hensyn til, at den skal gælde til 1. Juli 1944. I Tiden indtil da kan der, efter hvad han gjorde gældende, for mange Banker indtræde afgørende Ændringer i Forholdene, som gør det urimeligt at underbinde Bankernes Dispositionsfrihed saa stærkt, som Lovens Bestemmelser er Udtryk for. Han mente, at der for mange smaa Provinsbanker vilde være Vanskelighed forbundet med at tilvejebringe saa stor en Kassebeholdning, som de nye Regler kræver, og at disse Banker selv vilde være i Stand til at administrere Indskydernes Penge paa forsvarlig Maade. Dispensationsbeføjelsen burde derfor anvendes i rimeligt Omfang. Dette var, efter hvad *Handelsministeren* udtalte, ogsaa Hensigten; Likviditetsreglerne vilde blive administreret med al mulig Skønsomhed og Hensyntagen til alle Forhold.

Ved 1. Behandling fremsatte *J. S. Foget* (B.) følgende Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen: »Idet Landstinget afviser Forslaget om gennem Statstilskud til Forrentning af de ledige Penge at stimulere Renten, henstiller Tinget til Regeringen snarest at benytte den forhaandenværende Pengerigelighed til at gennemføre en Rentesækning og en gennemgribende Konvertering og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Efter at dette Forslag var forkastet med 56 Stemmer mod 1, vedtoges Lovforslaget med 57 Stemmer mod 1, idet *J. S. Foget* lige saa lidt som hans Partifæller i Folketinget kunde stemme for det.